

nuanceret billede af et eventuelt allianceforhold mellem Danmark og Frankrig, der måtte blive tale om.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 123:

Forslag til folketingsbeslutning om ophør af brug af internationale udbud ved bilaterale udviklingsprojekter.

Af Per Stig Møller (KF) m.fl.
(Fremsat 9/4 96).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Forslagsstillerne anfører i bemærkningerne, at det er vigtigt, at alle offentligt betalte tjenester fås bedst og billigst muligt. Det er regeringen naturligvis enig i. Det kan være en krævende formulering at udtrykke det så tydeligt, som det gøres her, men vi er selvfølgelig enige.

Af præcis samme grund vil regeringen derfor heller ikke fraskrive sig muligheden for at anvende internationale udbud ved bilaterale udviklingsprojekter. Det er rent principielt uklogt at fraskrive sig det, og derfor er det heller ikke regeringens hensigt at indstille den prækvalifikations- og udbudsrunde, der netop nu er i gang, og som jo fra min side fra begyndelsen af har været klart belyst og lagt frem som en run-

de, der skal muliggøre, at vi får et billede af et rimeligt konkurrencebaseret internationalt prisniveau for den slags ydelser.

Vi har også flere gange i den debat, der har været offentligt, fået at vide, at de rådgivende ingeniørfirmaer jo er konkurrencedygtige og i mange forskellige sammenhænge faktisk vinder opgaver i internationalt udbud, i EU og i forskellige andre multilaterale organisationer. Det skulle jo betyde, at diskussionen om, at danske skatte- og lønforhold osv. skulle forhindre dem i at være konkurrencedygtige på pris og kvalitet, nok er mere nuanceret end det, der på mange måder har præget debatten. Udviklingsbistanden er ikke erhvervsstøtte som sådan, og jeg synes, at der har været visse tilbøjeligheder i debatten til at tage lidt fejl på det punkt.

Jeg synes, det har været nødvendigt at reagere sådan, og det er jo ikke noget, der pludselig er blevet besluttet. Vi havde drøftelser mellem Udenrigsministeriet og rådgiverbranchen fra juni til november sidste år, og under disse drøftelser tilkendegav branchen, at den frem for at acceptere det oplæg, vi havde lagt på bordet, ville foretrække at deltage på lige fod i international konkurrence, og det er det, der nu foregår. De danske rådgivere er altså ikke bare velkomne, men naturligvis tilskyndet til også at byde på opgaverne, hvilket altså også er sket.

Tre opgaver blev sendt i internationalt udbud i efteråret 1995, da de prækvalificerede danske firmaer enten undlod at tilbyde eller afgav ikke-konditions-mæssige tilbud. Det var i den forbindelse, at man kunne konstatere det, jeg har kaldt en påfaldende koordineret adfærd hos nogle af disse virksomheder.

De tilbud, vi nu får ind, vil altså give markedet svar på, hvor niveauet skal ligge for langvarige konsulenttjenester. Jeg skal her minde om, at den uenighed, der er, altså alene drejer sig om langvarige konsulentydelse. Om de kortvarige er der ingen konflikt.

Det har hele tiden været planen, således som det også har været lagt frem, at denne markedstest i løbet af den kommende sommer skal lægges til grund for en vurdering af hele honoringskomplekset. Derefter tager vi naturligvis gerne en ny drøftelse med rådgiverbranchen, når denne vurdering er blevet foretaget. Vi går da bestemt ud fra, at vi kan finde en løsning, som både vil tilgodese de danske firmaer og det overordnede formål med udviklingsbistanden.

Vi skal sikre os, at der er en reel konkurrence-situation. Omvendt vil jeg da gerne understrege,